

Földön s fűszál.

Haj regő rajta
Azt is megengette
Ez a nagy Ur Isten.

Aggyon az Uristen
Ennek a gazdána k
Négy szép ökört stb.....

2/

Kocsira ládát kocsira párnát
Magam is fölülök
Egy szegényember megy vándorolni
De nincsen jókedve.

Süss neki rétest, főzz neki levest,
Hadd legyen jókedve
Sütöttem is neki, főztem is neki
Lett is ám jókedve.

3/

Ferenc Jóska nemzetiszin lobogója
De sok magyargyerek esküszik alatta
Három ujját tartya föl a magas égbe
Ugy esküszik föl a három esztendőre.

Jaj de nehéz három évet kiszolgálni
Száros fügefának zöldelését várni
Száros fügefának földre hajlik az ága
Szép a babám, Marcaliba nincsen párja.

4/

Verd meg Isten a mézsáros urakat
Mért vágják el a kisborjunak lábát
A kisborju nem tud menni két lábon
Szegény magyargyerek viszi a hátán.

Szegén magyargyerek viszi a hátán.

5/Diállagá dzsajke ákos pákos .....

Ezt az olasz fronton tanultam katonakoromban.

6/

A regőlést reggel, este, vagy hajnalban csinyátuk.
Vót olyan furkós bot a kezünkben, vót rajta lánc meg
csengő. Ezt ütöttük ritmusra. Kűcsőgduda is vót.
Egyszerű civilruhába vótunk. A régi öregeken bunda is
vót.

7/

Kisengyalom ölébe legjobb helyen találok.

8/

Ennek a hordónak, ennek a hordónak
Nem fordul a csapja
Ennek a kislánynak, ennek a bernának
nem leszek babájja
A tulipános zsebkendőjjet visszaadom néki
Hetet még nyócat is ad nekem a régi.

9/

Sej Szent György napján jön a szekér értem
Sajnálom szürömeg, cifra üstökémet,
Selyem cifra üstökémet, a szép szeretőmet.

10/

11/

A csurgói csárda közepébe
Táncol a babám fénylik a cipőjje
Árvalányhaj van a kalpagjában
De sok barna kislány szive fáj utánna.

Azért gyűttünk ide karikézni
Barna babám itt talána lenni
Keze lába ki talána törni
Én még jobban ki fognám tekerni.

12/

Ara alá füstös kémény
Benn lakik a cigánylegény
Szépen szól a hegedűjje
Én vagyok a szeretőjje.

Édesanyám rózsafájja
Engem hív az egyik ága
Bár sohase ittam volna
Szerető se lettem volna.

13/

Kovácslegény, de szennyes a köténye
Nincs babájja ki kimossa fehérre
Aggyad ide kimosom én fehérre
Leszek én még magának szeretőjje.

14/

Jó estét, jó estét
Sági biróné asszony
Itthon van-e a lánya az
én kedves galambom.

Itthon van, ottbenn van

A belső szobába
Jóízűen elusszik
A paplanos ágyába.

Mennyen be költse fel
Küldje el a bálba
Sok szép aranygyűrűjét
Huzza fel az ujjára.
Szép bruner cipőjét
Huzza fel a lábára.

Hangászok, hangászok
Ma reggelig huzzátok
Most mulatok a bálba
Sági Mariskájával.
Sági Mariskájával
Az én kedves babámmal.

Kicsikém, kicsikém
Eressz ki pihenni
A szép bruner cipőmből
Véremet kiönteni.

Nem lehet kimenni
Nem lehet kienni
A szép bruner cipődből
Véredet kiönteni.

Meghalt már, meghalt már
El is van temetve
Az a hitfény, rongy ember
szened a börtönbe.

Szenvedek, szenvedek,
Szenvedni akarok
Sági Mariskájáért
Meghalni akrok.

Verje meg az Isten
Azt az édesanyát
Ki estétől reggelig
Bálba hagyta a lányát.

Este elbocsátta,
Reggelig nem látta
Reggel 8 órakor
Már halva találja.

15/

Gyertek lányok, ti csurgói lányok
mennyünk a temetőbe.
Ássuk meg hát, sejt de ássuk meg hát
a sírunkat előre
Ássa meg, hát, ássa meg hát,
minden lány a magáéért
Ne szeresse, sejt, haj ne szeresse
egyik a másikáét.

Énekelte: Barbicz Teréz csurgói népi énekes.

A többi nótát énekelte: Üzv. Burdui Jánosné, Kondor József és
Kondor Józsefné csurgói lakosok.

16/

.....

Szép kegyes áldása
Szálljon alá ezen tisztességes házra
Nyerjen egykor mennyben örök boldogságot
Amiért e szent kép nekünk szállást adott.

Az Ur Jézus Krisztus drága szent keresztje
Legyen ezen háznak teteje, fűdele
A három vasszüge ajtaja, kilincse,
Hogy a gonosz sátán meg ne kísérthesse.

Az Ur Jézus Krisztus tüviskoronájja
Legyen ezen háznak ajtajának zárja

Négy evangélista álljon négy sarkára
Legyen az ő jobbján a szép Szűz Mária

Tehát aki ezen házba akar jönni
Jól meggondolja, hogy kell ide belépni
Dicsértessék Jézus, így köszön az ember
Száz napi bucsut nyer mindörökkön ámmen.

A szentcsaládjárást egy Üreglaki Üspürös hozta divatba, a 30-as
évek elején, 20-as évek végén.

17/

Felszállott a páva
a budai várra
De sok vizet hordott
a foglyok számára.

Igyatok ti foglyok,
ne szomorkodjatok
Kérjétek az Istent
majd megszabadultok.

Hallottad-e hírét
a budai várnak?

.....

18/

Szépen legel a kisasszon gulyájja
A kisasszon maga sétál utánna
Már messziről kiáltja a gulyásnak
Szivem gulyás terítsd le a subádat.

Nem teritem én le az én subámat
Mert jön a csász, behajtja a gulyámat
Be te azzal ne törődjél, ha mondom
Kiváltja az édesanyám, ha mondom.

Édesenyám váltsa ki a gulyámat
Mert az éjjel gulyásával

töltöttem éjszakámat

Lányom, lányom, lányomnak se mondalak
Még, hogy téged egy gulyáshez adjalak.

A kisasszon nem gulyásnének való
Hosszi szoknya nem a harmatba való
Hosszi szoknyát félfurura levágom
Tied leszek édes rózsám a nyáron.

19/

Cigánydal: Sírató

Csonka Józsefné, 1922.

20./

Rózsa Sándor beizent már Kisére
Vacsora is legyen kilenc legénynek
Alsó, felső kapuját bezárassa
Legszebb lányát strázsára álltassa.

Édesanyám én a buszra nem állok
Amott jönnek fölfegyverzett zsandárok
Rózsa Sándor nem vette azt tréfára
Fölugrott a kispeljlova hátára

Kispeljlova elvitte őt messzire
Elvitte a Bakonyerdő mélyére
Arra jár az amerre a nap lejár
Amerre a zsandárkaplán sose jár.

21/

Cigánydalok

1974. november 17.

Buzsáki Istvánné, törökkoppányi lakos

1/

Egyszer egy királfi
mit gondolt magába
Negyon unatkozott
elment hát a bálba

Elment hát a bálba,
ott látott egy kislányt
szép fehér ruhába
Szép fehér ruhába.

Remegett a szive,
amikor meglátta
De megszólítani
nem volt bátorsága

Hazafelé menet
gondolta magába
leveti a pompát
ráveszi a subát

Ugy mán el megkérni
a bíró lányát

Jónapot, jónapot
nádi bíró lánya
Eljöttem tehozzád
szivem gyöngyvirága

Jónapot, jónapot
szegény béreslegény
Ha már eljött hozzám
üljön már le ide
ide a lócára,
a tornác végibe

De nem azért jöttem,
hogy én itt leüljek
Hanem azért jöttem,
eljössz-e hozzám vagy sem

Nem megyek én hozzád
szegény béreslegény,
Mert gazdag vagyok én is,
gazdag kell nekem is

De a szomszédunkban van egy
kosárkötő lánya
Szép lány az is nagyon,
csak hogy nagyon szegény

Az való tehozzád
szegény béreslegény

Jónapot jónapot
kosárkötő lánya
Eljöttem tehozzád
Szivem gyöngyvirága.

Modnja csak el gyorsan
mi szél hozta ide
Üljön minálunk a mi
kis helyünkre.

De nem azért jöttem,
hogy én itt leüljek
Hanem azért jöttem, hogy
eljössz hozzám, vagy sem

Elmegyek én hozzád
szegény béreslegény
szegény vagyok én is.
szegény kell nekem is.

Holnap jövök érted
öltözzél fel szépen

menyasszony ruhába.

Hazament a királfi,
levetette a subát
Rávette a pompát,
ugy ment el megkérni
a nádi bíró lányát.

Jónapot jónapot
nádi bíró lánya
Eljöttem tehozzád
szivem gyöngyvirága.

2/ *Jessen' d'ász, Jessen' d'ász, I. szentpál*

Szüleim kapáltak a bokrosi hegyen, és otthagytak a diófa alatt, ott játszottam. Amint ott játszottam, odacsuszik ám hozzám két kis mesztelen gyerek. Nem mertem hozzájuk nyulni, mert igen picik vótak, a tenyerükkel dobáták magukat, úgy csusztak. Akkor én igen megijettem, elfutottam a szüleimhő a kukoricába, és mondtam, mi történt velem. Öregapám aszondta, hogy gyere, mutasd meg lányom, hol van, én azokat levagdalom. De bizon mire az én öregapám odasért, egyet se láttunk. Aszonta, hogy szépasszonyok vótak, ha megfogod, megrontottak vóna. Ezt én nem álmomba láttam, még most is mindha előttem másznának. Akkor oltan 4-5 éves lehettem.

Kit tartottak garabonciásnak?

Aki édesanyátu született, 7 éves korában otthaggya a szülőt. Az a gyerek egy sor foggal születik. Ha a bábaasszon nem mondja meg, hogy ez garabonciás lesz, akkor az otthaggya a szüleit. Akkor az elmegy, és jár a sárkánylován. A felhők között járn levegőben. Olyan zivatart tud csinýáni, hogyha nem tud a társával megbirkózni, akkor azt a határt elveri a jég. Ez meg is történt, a saját szememmel láttam, mer amikor a nagypapámnak segitettem, innéd nyugetról jött egy nagy felhő, abba ment egy akkora sárkány mint egy nagy nyárfa. Mondtem is a nagypapámnak, hogy most elveri a jég a határt. El is verte. Ez a garabonciás a nádasban nyergetli föl a sárkánylovát.

Ez a garabonciás aluttejjel élt. Ahova megy, ott aluttejet kér. Az ipam is adottnéki aluttejet a berekbe. Még mondta is neki, hogy ne tartózkoggyon messze a jószágaival, mer gyün egy nagy zivatar, és a jószágai ne mennyenek szójjel.

13 éves koromba mentem haza a mezőről, de nem mertem átmenni a réten, féltem, hogy valaki elejbém áll. Egy öreg bácsival halagtunk ketten. Mikor közelérünk a faluhoz, ollen gyönyörű énekszót hallottunk, mind még soha. Odaérünk a főtanítóur lakásához, én oda bementem. Mondtam neki, hogy ő itthon van, a templomba meg ollen gyönyörű énekszó van, amillent még sohase hallottam. Kiment hagatta, aztán azt mondta nekem, hogy Brigi, erje hazak, én meg bemegyek, ezek meg énekeljenek a Jézus nevében. Nem tudtuk meg, mi vót az, mer nem mertünk odamenni megnézni. Nagy orgonaszó hallatszott, azt énekelték, hogy Szent vagy uram, szent vagy, te mindennél szentebb vagy. A kereszfához megyek, mer háshol nem mehetek - ezt éneküték.

Igy ósz tájján akartunk mennyi az erdőre az urammal fájér. Főketem korábban söpörnyi. Ahogy én söpörök, hát ollen gyönyörű fényesség lett előttem. Nézek az ég felé, gyönyörű, nagy fényesség vót. Megijettem, csak annyit mondtam, hogy jaj Jézusom segiccs meg. Beszalattam az uramér, meg az ipakmér, hogy jöjjének ki, mer én még soha illent nem láttam. Mire azok kigyüttek, az a fényesség má huzódott nyugatra és szépen összecukódott.

15 éves lány vótam, Kereszturon kimentünk éccaka az udvarra. Kelet felü a másik udvaron gyün, szalad egy nagy lámpaféle. Akkor az édesapám elkáromkodta magát, és a fényesség bement a földbe. Azután semi se lett. Aszondták, hogy ezek mérnökök és bün etésbü mérik éjjel a földet. Amikor eccer iskodalombu mentem haza, akkor futott a mezőbe.

Kéthelen is meg Kereszturon is vñak öntösszonyok. Kereszturon a Balla Maca néni vót. Engem is megöntött, mer megijettem. Van neki egykis lábosa, abba tett viaszt, és a fejem fölött öntötte.

A viaszon még rajta is vótak azok a gyerekek, skiktü megijettem. Megmutatta a viasz, még a bölcső is rajta vótamiben ringatták a gyereket. Így aztán letisztult rólam. Elmúlt a hideglölés. Közben imádkozott is.

Amikor kicsi vótam, pár napos koromban, el akartak lopnyi. Édesanyám gyözködött ezokkal, akik huzták a vánkosomat, édesapám meg fölébrett arra, hogy édesanyám csunyan tesz. Akkor aztán elmentek, másikat akartak helyettem otthannyi, engem meg elakartak vinnyi.

Ujlakon történt a nagypapámmal. Az én nagyanyámat minden áldott éjjel nyomta a boszorkány. Szegénnek nem hattak nyugonni. Az állandóan mörmicüt. Nagypapám azt mondta, megreckéráz egy éjjelt. Nem is feküdt le. Amikor nagyanyám elkezdett mörmicüni, gatyamazzaggal lekötötte az ajtót. A gyerekeket meg odaállította az ablakhó. Meggyújtotta a lámpát, hát nem vót más, mint egy nagy fekete macska. Az meneküni akart, összekörmözte a gyerekeket, de végin sikerült elkapnyi. Öregapám nagyfejszével agyoncsapta, és kidobta az udvarra, hogy majd reggel eltemeti. De bizon reggel má nem vót macska, elszalatt. Nemsokára aztán hivattya ám egy öreg, beteg asszon a papámat öhozzájjuk. Nagypapám el is ment. Az öregasszon bocsánatot kért, hogy micsinyát ő ott ünáluk. De abba aztán bele is halt. Ő volt a boszorkán. A boszorkányok a Szentgellérthegyen mulattak, mind a redai rosseb.

Vót a faluban egy szegény ember, azt is állandóan nyargalták, vitték a boszorkányok. Panaszkodott is sokat. Aratáskor mindig fáradt volt, mert éjjel szegény öreget mindig kifárasztották. Elvitték a Szentgellérthegyre, ott táncoltak, mulattak, nyargalták, ő volt a lovuk. Az huzta őket. Ugy szabadut meg tölük, hogy elment három javasasszonyhoz, azok megöntötték. A bácsit Proics Ignácnak hitták.

A lakodalmas házná két menyecske vót. Az uruk is ott vót. A két menyecske öszebeszét, hogy ök elmennek haza, gyerekeket szoptatnyi. Vót egy fiatalember, aki ezeket kihagatta. A menyecskék nem mentek haza szoptatnyi, hanem a Szentgellérthegyre mentek. Ez a fiatalember meg behuzódott a csöbürbe.

A Balatonyon mentünk körösztil. Amikor a közepire értek, az egyik modnja a másikna: Suhiccs, suhiccs komámasszon, mer mindjárt elmerülünk. Nehéz vót a csöbör, mer bennvót az ember. Mikor odaértek a hegyre, ott hejehujáztak a többi fiatalemberrel, ez meg bennvót a csöbörbe, várta, hogy mi lesz. Hát ott megérett a kéksziwa. Tél vót akkor. Valahogyan kiugrott a csöbörbű, aztán törött le egy ágat. Kanászfiaatalember vót. Visszémászott azután. Gyűnek ám vissza. Meginn: Suhincs suhincs komámasszon, mer mingyá elmerülünk. Amikor visszaértek a lakodalmas házhó, megkérdezte: Ki látott télen kékszivát? Majd én mutatok. A két menyecske összenéztek. Tutták, hogy ezér vót nehéz a csöbör, mer ők vitték. Másnap hajtott a fiatalember, kanász vót. A menyecskék összebeszétek, és hátratették a szájját boszubu. Akkor a fiatalember aszonta, hogy csinyájjátok vissza a számat, mer nem is tudom, mit tesztek veletek. Boszorkányok vótek.

Hushagyó kedden szoktak maszkáznyi. Felöttöztek, kit szalmába betekertek, farka vót háttu zsuppszalmábu, vagy sásbu. A menyecskék meg szép cifra ruhába öttöztek. Jártkak házakhó, kaptak jutalmul perecet. Vót álarcuk papírba. Bajuszt kócbu, szakált. A férfiak is felöttöztek menyecskének. Sásbu fonytak szarvat. Ezek vótek a szarvasok, bikák. Ezt vezették láncon, ezek ugrátak-bugrátak. Hermónikáztak is. Énekőtek népdalokat. Hujjogattak, rikogattak, táncóttak. Vítotték a főzőkanalá, ütötték a kissebbet. Utánna vót bál. Vót köztük még lakodalmas is. 3-4 éve csinyáták utollára, itt Varjaskéren. Hushagyókor egész nap jártak. A Mihál Lajcsi is illen vót, járt maszkáznyi.

A nagyanyámtu hallottam a következő varázsszavakat:

Hová méssz te igézet?
Elmegyek az erdőbe
Az erdei vadaknak
szórit szálát szeggetnyi
Szivük hervasztanyi,
erejét fogyasztanyi.
Ne menny el te igézet
..... /tovább nem tudta/

Uj hold, uj király
Hivnak engem a lakodalomba,
De én nem menek el.
Elküldöm a betegségemet

Ezt akkor szokták mondanyi, mikor meglátták az ujholdat.
Ezt betegség ellen szokták mondanyi.

A nyakamba igen sok kelés vót. Meg a fenekem is keléses vót.
Ez pásztorkoromba vót. Mondtam ezt egy idős bácsinak. Az azt
mondta, hogy ne csinájjak semmit, hanem ha meglátom az ujhol-
dat, mondjam el neki ezt a verset:

Uj hold, uj király,
Hivnak engem a lakodalomba,
De én nem menek el.
Elküldöm a kelésemet.
El is ment a kelés rólam.

2) Felszállott a páva
Budapesti várra
De sok vizet hozott
A rabok számára.

Igystok ti rabok,
Ne szomorkodjatok
Kérjétek az Istent
majd megszabadultok.

Hallottad-e hírét
a Tisza vizének?
Hát ennek a híres
budai börtönnek?

Hallottam hallottam,
szenvettem is benne
Verje meg az Isten,
aki építtette

3/

Nem akar az ökörcsorda legelni
Nem akar a vezérürüm vezetni
Furcsa szegot érez már a tanyába
Visszanézek he zsandár jön utánam

Csak azt kérdi tőlem a zsandárképlán
Hová való születés ve y te bojtár
Somogyzentpál, Magyarország a hazám
Benne nevelt engem az édesanyám.

Ezt csak ezt mondja erre a zsandárképlán
Elhajtalak a nyájadtul te bojtár
Hat zsandárnek nincsen ennyi hatalma,
Hogy engem a nyájemtul elhajtana.

Mer én addig nem megyek a nyájemtul
Mig számadóm nem jön ki a csárdából.
Mer én addig nem megyek a nyájemtul
Mig számadóm nem jön ki a csárdából.

Szegényember kísétál az állásból
Felesége váltsa csipkés szoknyájját
Jöjjön haza édes párom, hiba van
A szobájja tele van zsandárokkal.

Aggyon Isten vándor urak jó estét
Aggyon Isten Bene Vendel neked is
Szabad kérnem, mér jöttek el utánam
Elhajtunk a nagyváradi fegyházba.

Elhajtunk a nagyváradi fegyházba,
Oda leszel Bene Vendel bezárva.

1975. február 19. Vése

Németh Péterné, 1903.

1/

Lucátu karácsonyig jártak regőnyi a gyerekek. Kb. ollen 13-14 éves korig jártak. A regőlők vót ugy, hogy a saját ruhájjukba, vót ugy, hogy kifordított bundákba jártak, ollen kis bohócot csinyáltak magukba. Öten, hatan, tizen szoktak mennyi együtt. Először bekopogtak, aztán megkérdezték, hogy szabad-e regőnyi. Akkor kinyitottuk az ajtót, és mondtuk, hogy gyűjjetek be. Mondtak beköszöntőt.

Haj regő rajta
Azt is megadhatja
Az a nagy Uristen

Aggyon az Ur Isten
Ennek a gazdának
Két szép te enet
Melleje egy tehenest
Aggyon a kezébe
Arenyozo t ostrórnyelet
Haj regő rajta
Azt is megadhatja
Az a Nagy Uristen

Adjon az Ur Isten
Ennek a gazdának
Sok csöbör tejet
Hadd süssenek rétest
Szegény regőlőknek
Haj regő rajta
Azt is megadhatja
Az a Nagy Uristen.

Adjon az Ur Isten
Ennek a gazdának
Egy kis ollat
Száz darab malacot

Haj rege rajta
Azt is megadhatja
Ez a nagy Ur Isten.

Adjon az Ur Isten
a háziasszonynak
Elég tejet és vaját
Mind a kúiban a viz
Haj regő rajta
Azt is megadhatja
Ez a nagy Ur Isten

Adjon az Ur Isten
a háziasszonynak
Annyi csirkét tyukot,
mint az égen a csillag
Annyi kacsát, libát,
mint az égen a csillag
Haj rege rajta
ezt is megadhatja
az a nagy Ur Isten.

Amott vagyon egy legény,
Kinek neve János
Amott van egy szép lány,
kinek neve Anni.
Isten meg ne mentse
Kebelébe rejtse
Párna alá takarja
ugy rikassa, rékessa,
Mind a koca macscot,
még annál is jobban,
Haj regő rajta,
Azt is megadhatja
ez a nagy Ur Isten.

Szoktak nekik annyi süteményt, vagy a d sznőblősbü hurkát, kol-
bászt, aszaltgyümölcsöt. A tarisznyájjuk háziszőttés vászon vót,
az akasztójjja meg gatyamazzag.

Akinek szíjj gyutott a tarisznyájára, az má jobbmódu vót. Nagyon ritkán kocsinyával is megvendégőték őket. Vittek magukkal farkósbótot, hogy ha a kutyák megtámatták őket, azér be-tuggyansak menni. Avval szokták vernyi a taktust. Verték a föld-hő. Akkor aztán kérdezték tőlük:

- ki fia vagy?
- Hát nem ismer mög?
- Nem én, iszen ollan maszka vagy.

Iskoláskorunkban szoktunk játszani:

2/ Itt a kettő, itt a három

Körbeátunk, egy középre, az vót a mester. Vót akezébe egy pá-lca, azzal hajtotta a lovát körbe, Két három kört is futottak. A ló kivü vót, a mester bellü. Amikor hajtotta, mondta, hogy Gyi Jencsi. A gyerekek kettesével álltak, háttal egymásnak. A ló leste, hová csap le a mester. Mikor aztán lecsapott, mindig elejbe. Ha nem ért oda, mer minden egyyi elugrott ám a pajtássátu. Akkor aztán modndták, hogy itt a kettő, itt a három. Akkor aztán aki elü vót, az háttu maratt. Ha az, aki ló vót, elü oda tudott ugranyi, akkor nem kettő vót, hanem má három. Akkor a harmadik lett a ló. Ha nem sikerüt neki, akkor megmaratt, mehetett tovább.

Kivirágzott a diófa:

Kilenc diák hármásával beállt egy kupacha. A többi megfogta egymás kezit. A vezér vezette a kört. Kacsaringóba jártak, megkerülták a három gyereket. Énekelték azt, hogy

Kivirágzott a diófa,
Nagyot vetett az árnyéka
Az alatt van János dinnye,
János dinnye, réz melence.

Rézmelence apró dinnye,
Apró dinnye, széles menta
Széles manta, szép Ketinka.

Mikor ezt a lányok fujják,
A legények táncot járják.

Járjad járjad jó katona,
Hadd csoszogjon a becskorod.

Van kökényfa, van is rajta,
Van szeretöm de nincs haszna
Én szeretöm, ő nem szeret,
Jaj de gyalázatos élet.

Szoktunk úgy is játszani, hogy egy kislényt űten, hatan elta-
kartak, úgy, hogy a többiek észre ne vegyék. A többiek aztán
összefogóztak és mentek körbe. Énekelték, hogy
Van-e kendnek szép eladó lánya?
Nincs neköm szép eladó lányom.
Asszony neféltsd, ne tegadd,
Vásár előtt láttam,
piros almát árult
Ettem is belőle
Vettem is belőle
Most is van a zsebömbe.

Hónap jöjjünk, ha jöjjünk,
Hat szekérrrel, hat lóval,
Mind a hat ló fehér lészen,
Zöld ág, zöld ág
Kuti Mariska lesz a mi mőnyenk

Ekkor bemondtak egy nevet, ha eltalálták, az emehetett velük
körbe. Az állt a végére. Nevettek egyet rajta, aztán egyet
megint elfogtak, eltakartak, aztán kezdődött előltél.

Mémeth Rozális, Vése, 1911.

1/ Fekete tojás:

Először megcsinyálom az alapot a fehér tojásra. A nyers tojásra rajzolom a virágot viasszal. Egy kis botra lyukas bádogot teszek, hogy a viasz ki tudjon belőle folytani. Söprűből csinyálok vékony kis ecsetet, ezzel rákenyem a zöld tintát. Mikor megszárad, lekötöm a viasszal. Rákenyem a száraz viaszra zödre, hogy azt le ne vigye. Ezután a piros füstébe beleteszöm az összeset. Abba bennvan reggelig. Megszáregatom, letörölöm, de nem jön le róla semmi. Ezután ráteszem a piros virágokat. Rárákodom, csak az marad meg, mer a többit lekötöttem, a piros majd eltűnik majd a feketébe. A kovácstu hozunk vassalakat, azt megtüzesiccsük, akkor fűforraljuk az uborkalevet, avval leforrázzuk a salskot. Ha kihül, belerakom a tojást. Csokroshagyma héját kifőzöm jó sárgára, abba rakom utoljára, abba fől ki. Itt kapja meg a fekete színét. Nem mindegyik lesz fekete, van csokoládészin, vajszin, a tojás héjjától is függ. Legszebb ehhez a sárga színű tojás.

A pirostojáshoz meg a fehér a legjobb, mer az szép, ha a virág fehér marad. Azt szokom gyöngyvirággal díszíteni. Csinyálék neki szép levelket zöddel, lekötöm viasszal, ugy teszem bele a festébe, másnap keveset fűforralok, abba addig van benne, míg leolvad róla a viasz, aztán rögtön törölöm. Este a piros füsték hideg, azér nem olvad le a füsték róla.

A feketénél nyerstojást készítek, a piroséhoz megfőzöm. Mikor megfőztem, mikor kihűt meghimzem, bezódelem, lekötöm a zódet, beleteszem piros festébe. Kettesével teszem a pohárba, amibe a festék van, meg ne fogja a mintáját.

Piros tojás:

Megfőzöm a fehértojást, mikor kihűlt, megrajzolom a mintát. A levelet behuzom zöddel. Ha le van kötve, le lehet főzni. A piros füsték hideg legyen. Amikor megfogta, akkor egy kisebb pohárba kettesével rakom. Az addig van benn, míg kettőt fordítok rajta, akkor aztán vőszöm ki, törölöm le. Akkor legyün róla a viasz, tiszta ruhával le köll törölnyi. Kóccal szoktam tö-

tűrlnyi, mer ronggyal nem győzné az ember. A végén már ruhával törölöm le, attól olyan szép fényes.

Szoktam máskor több színű tojást, lilát, ibolyaszínűt, de nem érdemes, mer nem fizetik meg.

Ahhoz tintaceruzát szoktam megáztatni, belöttem egy pohárba. A főtt tojásokat beleraktam a pohárba, kettessel. Ezelőtt már meghimeztem a tojást, mielőtt a füstébe tettem volna. Kb. 1 óráig hagyom a füstébe. Arról már nehezebb a viaszt letűrlnyi. Egy kis tepszűbe rongyot teszek, abba olyan ritkán bele a tojást, forgotom, de vigyázni kell, hogy fől ne oldódjon, mer a tinta elkenyi az egészet. A rembe annyira föloivad a viasz, hogy le tudom tűrlnyi.

Ugy is szoktam csinítani, hogy a megfőtt tojást csak a hagyma héjába teszem bele. Itt is lehet ződ levelet csinítani. Először megfőstöm a mintát, lekötöm a ződöt viasszal, úgy teszem a hagyma héjba.

Marcali, 1975. február 24.

Borsos Károly, 1920.

1/

Karácson előtt szoktunk regényi. Huszegyóig csinyátuk.

Emlékezzünk Szent Balázsa,
Haj ne legyen neptye
Hogy több évet megérhessünk
Az Ur Isten agya
..... tanuságot vegyenek
..... nem fogom gyaláznai
Torkuk után távozzanak
Mily sokat mondgyunk
Dicséretet aggyunk
Mink is azér farsangolunk,
Hogy valamit kaptunk.

Beért már a hosszú farsang
Mihászna sirassuk
Sirassátok lányok
Az itthonmaradásunk
Kinek ráncos a szoknyájja
Hegyes begyes dísznő láb,
Hegyes, begyes szarkaláb,
Krukukuku kruk.

Itt is adnak smott is
A jámbor szolgáknak
Kelj föl gazda, kelj föl,
vetett esztalodra
Tele borral.
Haj rege rajta,
Bóbitás a kalapom,
Mire hazaértem,
Azt is elvesztettem
Csusztam, b ktem a jégen,

Koszorut kötöttem
Aggyon az Isten
Ennek a gazdának
Nyolc kis ekret,
két kis bérest
Aranyelű ostort
Erre a házra
Az Isten áldásá
A benne valójára.

Ha nem adnak szalonnát,
Kifurjuk a gerendát,
Hípp-hopp farsang,
Akkora a szalonna,
Mind a mestergerenda,
De jó volna.

Kisgyerekkoromban tanultam ezt a papámtól Inkén. Mentem vele én is
küszönteni.

Szokott lenni nálam egy köcsög, meg csutaszárduda, ezzel jár-
tunk Segesdre, Vésésre, Szenyérbe, Tapsonyba, Váászlóra.

2/

Csordapásztorok
Middn Betlehembe
Csordát őriznek
Éjjel a mezőbe.

Isten angyala
Józust meghozta
Boldog karácsonyi Ünnepeket!

3/

Ujesztendő, vigaságszerző
Most kezd ujzulni
Ujjulását vig örömmel
most kell hirdetni.

Áldott Jézus, Dicső Krisztus,
Áldd meg hivedet
Bor, buzával, békességgel
látogasd meg testvéreid.

.....

Hosszu Lázár, Hosszu Lázárné

febr. 26. Szomorúságtól

- 1/ 25-be vót. Vittem neki ebédet, és ott megfotóztam neki a ruháját. Az árokparton jött egy ember, igényöst hozzánk. Odagyünk köszön, mondgya, hogy ő ám a szerencsefordító. Aszondja, hogy a mi szerencsénk nagyon elvan vive, de ő visszafordítja, de azzal a feltétellel, hogy én kötözsem össze annak a két kezét, két lábát, de csak a kisgyerek fáslikötőjével. Akkor vót másfél éves a fiam. Azt hoztam ki az én uram szeme láttára kötözsem őt ottan össze. De én bizon nem mertem visszemenynyi összekötösnyi mer fétem, hogy megront éngem. Megronthatott vóna bennünket, lebénultunk vóna, hogy talán sohasé tuttunk vóna járnai. Háboru után megint járt a faluba. Mondtam mingyár az asszonyoknak, hogy ne szóljanak neki semmit. Oda is gyűtt, mondta, hogy ő a szerencsefordító, fo dittassák meg a szerencséjjüket. Senki nem szót hozzá. Biztos nem vót az becsületes ember.
- 2/ Azt mondták, hogy Lucakor ne mennyen a nő senki házáho, mer akkor nincs szerencséjjük. Akkor nem kotyol meg a tyuk. Hushagyókor szoktak maszkáznyi. Inkább gyerekek, de szoktak járnai ass onyok, meg emberek is. Tudom, a Hosszu Lali, meg a Kovács Lajos, Mercz Lali, Bogdán Géza.
- 3/ A marhákkal vót kinn a legelőn. Odament hozzá délben egy ember nagy könyvvel a kezébe. Kért tüle alutt tejét, mer azzal él. Adott is neki. Aztán azt mondta, hogy én most lepihenek, de a könyvhő hozzá ne nyujj. Ammeg szépen főfogta, aztán kezdett belőle imádkoznyi. Aztán kezdett főnek emelkennyi. Főlébrett, kérdezte, hogy most micsinyátá. Főmenté vóna, mer fő tuttad vóna megadat imádkoznyi, de le nem. Az az ember vót a garabonciás.

Azt mondja, hogy az ő lova ott van a nádasba, a marhákat ne engedd széjjel, mer nem találod meg őket. Ha fölnyergelem a lovamat, gyün egy nagy felhő, avval én föl szálllok. Sokat virgódott a lovával, mer mind összetörte a nádat. Fül is szállt a lóval. Azt mondta, ha megbirkózok a másik társammal, akkor erre nem lesz jég. De ha ez ver meg engem, akkor erre mindent elver a jég, nagy vihar lesz. De legyőzte a társát, mer nem vót vihar.

4/

Én is láttam régen tüzes embereket. Valamikor elátkozott mérnököknek hitték őket, de ma már azt mondják, hogy ez földgáz. Mintha láncot csörgettek volna, úgy futkoztak a mezőn. Szememmel láttam. Olyan vót, mint egy nagy lámpa. Ugy nézett ki, hogy mingyá hegyibékn szalad. Akkor apánk elkáromkodta magát, és befutott a főbe. Az ez ellenszere. Ez 40-50 m-t ment előre, vissza, futkozott. A tét asszonyok csak elátkozott inzsinyérnek hitták.

5/

4-5 év körül vótam. Bokroshegyen kapátak a szüleim kukor cút. A díófa alá engemet letettek, hogy ott játszok babaruhát. Hát énhozzám odamászott két meztelen kis baba. Szép fekete hajuk és szemük vót. Hozzánem mertem nyulni.

...U.az. mint az első sávon

6/

A boszorkányok legnagyobb ellensége a nyirákseprű. Azért tesznek ablakba, hogy elkerüjjék a boszorkányok. Ezt Szent György nap előtt este szakták csinítani. Ha gatyamezzaggal lekötik az ajtót, akkor meg lehet fogyni. Az én papám is úgy fogta meg a boszorkánt macska képibe. Agyoncsapta, kidobta az udvarra, hogy reggel majd eltemeti. Reggelre elment a macska. A szomszéd öregasszon ekkor elhívta a papámat és bocsánatot kért tőle. Az én öreganyámat mindig maceráta, nyaggatta. Mellőre ült, aztán nem nyugodott szegény.

Egy embert minden éjjel elvittek a Szent György hegyre a boszorkányok. Felnyargalták. Kantárt tettek a fejébe, mind a lónak, aztán hajszolták. Éccaka vitték el, reggelre hazahozták.

Valaki valamit jóskolt neki aztán, úgy maradtak el tüle.

7/

Ha a gyerek rossz vót, sirt nagyon, akkor szoktak neki vizet csinítani. Szenyét dobtak a vízbe.

Szokták mondanyi:

Há méssz te igézet?
Elmegyek az erdőre
Erdei vadaknak
Szórit szálát szagatanyi
Szívét hervasztanyi,
Erejükét fogyasztanyi

Akkor miatyánkot mondtak, üdvöletet, keresztet vetettek rájuk, háromszor, akkor háromszor le kellett mosdani benne a gyereket, az üstökbe önteni a vizet, aztán jó is lett. Mindjárt nem sirt.

8/

Egyszer engem is megöntöttek viasszal. Megijettem, a pajtásaim megijesztettek. Előtt a hideg. Háromszor megöntött viasszal, akkor aztán letisztat a viasz, úgy gyüttem helpe.

9/

Készültünk az urammal az erdőre fáér. Előtte a szederfa alatt söpörtem. Még sötét vót. Egyszer csak minden levél kifényesedett előttem, még a tűt is megláttam vóna. Megijettem. Főtekintettem a tölgyfára, hát mi volt, az a szép fényes ég kinyillott. Igen szép vót. Be is szótam, hogy jöjjenek ki, mer én igen megijettem. Az ipam mondta, hogy ez égnyillás. Ha háromat kívánta vóna, mind a három meglett vóna. Csak annyit mondtam, hogy Jézus Krisztusom segícs meg. Hát ideig még megsejített, pedig sok bajon mentem keresztü. Nyugatnak elhuzódott, és összecsuksódott. Ez kb. 24-be vót.

10/

Somogyszentpál szép határján
De sokat jártam köztetek
De sokat jártam köztetek,
Mig rabnak nem ejtettetek.

Zireg, sörög a vasajtó,
Talán jön a járásbíró
Zörgeti a vasaimat,
Ugy örül a bajaimnak.

Ne örülj a bajaimnak,
Mogfogok én szabadulni
Mogfogok én szabadulni
Nem fogok többé rab lenni.

11/

Somogyvárba ökörgulyás vótam én,
De szép gulyát legeltettem ottan én;
Egye bujtár tereld meg az elejét,
Ne egyék meg a szőlőnek a levelét.

Mig a bujtár tereli az elejét,
Én meg addig várok egy szép menyecskét.

12/

1976. február 22.

Mészégető Mihály, 1893.

/ A boton lánc vót, a végéire u szeggel vót rászűgelve a lánc. Csöngőjje annak vót, eki becsünetett. A regülők fehér vászon lepödöt terítették magukra, bekecsfélét kifordítottak, meg a sapkát is. Kenderbő csinyátak maguknak hajt. Álarcuk vót a szakáll. Tejesfazékra vót rátéve disznóhólagféle.

Karácsonykor becsüretünk a házba, megkérdeztük, hogy szabad-e becsületes házba becsületes kisjézuskát beninnyi? Aztán mondták, hogy szabad, vagy nem szabad. Az angyal ment elől, meg a betlehemesek, vitték a betlehemet. Bevitték, letették az asztalra. Ment a katona, elkezdte a mondókájját. Katonaruhába vót. Ő köszöntötte be a társaságot.

Jó estét kívánok a becsületes gazdának
Szerencsés hajlékába gyűttünk
A kisjézuskát bemutatassuk.

Az angyalok meg éneköték:

Mennyből az angyal
Lejött hozzátok
Pásztorok, pásztorok,
Hogy Betlehembe
Sietve monván
Lássátok, lássátok

Aztán gyűtt a négy-öt dadó. Ezeknél is vót csürgösböt. Lefekütek a földre.

Kejjünk föl pásztorok,
Mer nagy örüm hirdettetik.
Messiásunk született
Betlehembe.

Akkor a dadók főketek.

- Mit ámottá pajtás?

- Hui én azt ámottam, hogy a házigazdának ilyen meg ilyen lónya van.

Hogy a Julcsa hogyan szerelmeskedett a Jancsival.

- Ne mondj ilyent.
- Hát te pajtás mit álmódtál?
- Én meg azt álmódtam, hogy a házigazdának vót egy malacca és elfingotta magát.
- Hát te pajtás mit álmóttál?
- Én meg azt álmóttam, hogy a gazda zörgeti a bugyellásisát.

Amikor végeztek ezzel, az angyalok énekelték a mennyből az angyalt, meg a csordapásztorokat.

Csordapásztorok, midőn Betlehembe
Csordát őriznek éjjel a mezőbe
Isten angyalai jövének feléjje
Nagy félelemmel tellik meg az ő szivük.

Örömet mondok nektek, ne féljetek,
Mert ma született a ti üdvözítőtök
Betlehembe mennyetek, ajándékot vigyetek
Siessünk, ne késünk,
hogy még ezen éjjel odaérhessünk
Mi urunknak tiszteletet tehessünk.

Akkor minden jót kívántak a kedves gazdának, azok megkinálták
őket. Kivántak a gazdának bort, búzát békességet, száz malacot,
stb.

2/ Ujévi regülé

Aggyon a Jó Isten ennek a gazdának
Két szép malacot
Melleje egy pásztort
Annak a kezébe
Arany ostor nyelet
Haj rege rajta
Azt is megadhatja
Az a nagy Ur Isten

3/ Régen a legények felöltöztek olyan maszkaruhába. Régifajta kifordított ruha vót rajtuk. Kőcbe csinyáltak maguknak szakállt, és mentek házru házru. Vót álarcuk papirbu. Vót köztük olyan ördögféle. Amikor megtörtént a húshagyókedd, elköszöntek a gazdátu. Az megkináta őket borral. Szerencsét kívántak a lányoknak.

Dicsértessék az Ur,
ezen kezdem szómat.
Minden jelenlevő
hallja mondókámat.
Habár nem tudjátok,
hogy ki vagyok,
Ifjet és öreget
sirgődübe hányok.
Másvilágrul jöttem,
Halál a nevem
Sürgős a teendóm
Amiér elgyüttem.
Ti bokkrétás násznagyok,
Nemsoké mulattok
Koporsó szent földél
Vár immár reátok
Szép nyeczölóasszonyok
Hazainduljatok
Életetek végén
Kalamejkózzatok.
Nem használ itt
semmiféle zokogás
Nyelveteken van
perpatvar, káromlás.
Látom a vőlegény is
félrehuzta szájját,
hogy itt kell hagyni
szép menyasszonyát.
Ne busulj koma,
majd a menyasszonyt viszem szépen
téged pedig a gödörbe
valahogy behuzlak,
Szépen belefujtlak.

Hát ti sarokban
kicorgó, kucorgó
Birkaszemű cigányok
Vigyen el titeket
az orosz, török, tatárok
Hegedű, ciabalom,
sipire a nagybögő
Vigyen el benneteket
a pulutó és a füttő.
Hát ti konyhában
irgölődő, forgolódó
gazdaasszonyok
Bügrétek ürítve,
piros az orrotok
A pokol tornácán
készen áll egy fazék,
Minden gazdaasszony
ebbe hurcoltassék.
Ha széjjeltekintek
szép nyoszolólányok,
Szivetekben látom
nagy a kívánságtok
Az asszonyok sorába
szeretnétek lépni,
Ezt az én kaszám
Meg nem engedheti.
Most pedig azt mondja
Megtelt a szekere,
Másvilágra megyek,
Beszámolás után
Ujjakat koresek.
Van elég borivó,
korhely és naplopó,
Porberágott cigányok
Igy szól az induló:
Trataratratte...

Közben köszöríték a kaszaküjjel.

Ezt valamikor régen vőfénykoromban Zala megyében, Magyaradon
tanultam.

4/

Patkó Pista tizenhat szél gatyájja
Mégakatt a rózsabokor ágába
Rózsabokor ereszd el a gatyámat
Ha uré vagy, ha paraszté kivágalak

tanító átvétele

1/

A szakácsné felült a tetejibe
Ismertelek szakácsné, hogy ki voltál
A szeretőm hirhordója te volnál ./.

Lenner Imre zsirárán vett zsebóráát
A zsebóra kityeg, ketyeg a zsebbe
Azér száraz a granadérmars teteje.

2/

darás mácsik
egyik hosszabb, mint a másik
Nem is zsiros, nem is darás,
Egye meg az első kapás.

3/

Le, le leszedik a szőlőt nemsokára
Árvára marad a tőke utánna
Árvára maradsz te is kedves kisangyalom
Lejárt a hat hónap, el kell tőled válnom.

4/

Isten veled öreg Baglas, elmegyek
Ide vissza soha többé nem jövök
Elbucsuzok fütől, fától, társaktól,
Utoljára Salancz ur magától. ./.

5/

Le, le, leszedik a szőlőtszentmihályra
Árvára marad a tőke utánna
Árvára maradsz te is kedves kisangyalom
Lejár a hat hónap, el kell tőled válnom. :/:

6/

Cseng, peng a kasza,
zug az egész tájék,
Nem jó dolgom volna,
ha közibük állnék,
Leülnek elébe,
annak a barnának,
Ugy nézem előre,
hogy nékem kaszálnak.

Harminchárom kasza
mind egyszerre vágja,
Harminchárom lánynak
csókra áll a szájja
Ibolya, viola,
őszi szellő fujja,
Ibolyalevélből lesz
a koszorúja.

7/

levele van a kukoricának
Ez a kislány

A babájja katonának bevonul.

Este későn regyognak a csillagok
Ez a legény
Olyan szépen mondja egy barna lánynak
Adj egy csókot, majd meghalok utánna.

8/

Már minállunk aratják a buzát
Jaj, de szépen keresztbe is rakják
Tetjére rászállott egy fecske,
Szeretóm egy szép barna menyecske.

Már minállunk aratják a zabot
A mi rózsánk rakja az asztagot
Tetejére rászállott egy gólya
Szeretóm a falu csevergőjja.   :/:

9/

Friss kavicsos a mi házunk eleje
Vártalak kedves babám az este
Vártalak szép babám, de nem jöttél,
Talán bizony nálemnél szebb szeretőt kerestél.

A kéthelyi nagytemplom, de magas a teteje
Vadgalamb szállott a keresztjére
Vadgalamb turbékold el az én nótám
Sok az én irigyem, sokan haragusznak rám.

10/

a Balaton vizéből

Ha mégegyszer a vizéből kiapad
Ez a magaság csillagostól leszakad.

Édes jó anyám, mi van a kötőjébe
Nyári alma, aggyon egyet belőle
Addig adjon, míg a faluba érek

11/

Nincs szebb madár a fecskénél
Balatoni menyecskénél
Fehér ingét Balatonba mossa,
Hideg a viz, kikapdossa.

12/

Ha felkötöm piros delin kendőmet
Minden szombateste várom a szeretőmet
De hiába várom, ugyanis tudom, hogy nem jön
Helyette egy kék ibolyás levél jön.

Jaj de szépen keresztbe is rakják
Tetejére rászállott egy fecske
Szeretóm egy szép barna menyecske.

Már minállunk aratják a zabot
Az én rózsám rakja az asztagot
Tetejére rászállott egy gólya,
Szeretm a falu csavargója.

16/

Esteledik, alkonyodik,
buja ménes állpodik
gulya, ménes állapotik
a számadó káromkodik.

A számadó káromkodik,
hogy a bujtárja boft iszik.
Egyik iszik a meggyesből,
a másik a cserepesből
a harmadik a hordóba, :/:
gulya, ménes csavargója.

17/

A balatoni zöld erdőbe nem zörög a falevél
Ne menj arra barna kislány,
Száraz ágra rászállott egy bus gerlice,
onnan integet,
Szakítsátok, ha tudjátok százfelé a szívemet.

Száraz ágra rászállott egy bus
gerlicemadár, onnan integet,
Szakítsátok, ha tudjátok rám
a csillagos eget.

A patai nagykoszmában mindig rólam beszélnek
Jóhíremet, rosszhiremet eleresztik a szélnek
Jóhíremet, rosszhiremet engedjétek a szélnek utjára
Te meg babám ne hallgass már senkinek a szavára.

18/

Megismerni a darut a tolláról
Kéthelyi lányt a büszke járásáról
Olyan büszke, alig lép le a földre,
Mégsem talál egy igaz szeretőre.

Megismerni a darut a tolláról
Szeretőmat a szürke kalapjáról
Darutollas kalapját ha levágja
A sok kislány sirvefakad utánna

Megismerni kinek van szeretőjje
Kinek van kivarrrott nyakkendőjje
Lám az enyém ki van varrva rózsával
A kéthelyi legények bucsujára.

Megismerni a somogyi menyecskét
Mert ugy köszön, adjon isten jó estét
Én meg csak ugy betyárosan fogadom,
Aggyon Isten tenéked is galambom.

19/

Zöld erdőbe van egy betyár megölve
Zsebkendővel van a sebe bekötve
Mellette a piros pejparipájja
Azt nyeríti, halva van a gazdájja.

Nyisd ki babám a zöldrefestett kapudat
Ereszd be a keselylábú lovamat
Adjál néki szénát, zabot, eleget,
Gazdájjának pároscsókot, ha lehet.

Nyisd ki babám a zöldrefestett zsaludat
Tárd ki rajta két ölelő karodat
Tárd ki rajta két karodat, ölelj meg
Bár sohasem ismertelek volna meg.

20/

All a hajó, áll a vitorlájja
Vilma néni m lesz vacsorára?
Kukoricakása baglasi bor rájja
Az a summás rendes vacsorájja.

21/

Intéző ur a sok kását egye meg az asztalán
Adjon egykis jobb kosztot a summások számára
Kása helyett jó pörköltet, baglasi bort rája
Ez legyen a summásoknak mindennapi vacsorájja.

22/

Citerazene

Utca, utca....
Két út van előttem....

23/

Ha felkötöm piros delin kendőmet
Minden szombateste várom a szeretőmet
De hiába várom, ugyis tudom, hogy nem jó
Helyette egy kékibolyás levél jön.

Kékibolya hajtsd bura a fejedet
Eltiltották tőlem a szeretőmet
Eltiltották, vagy az Isten elvette,
Annak adta, aki megérdemelte.

Lányok, lányok, lányok, kis kéthelyi lányok
Nem vesz néktek, nem lesz néktek legény a babátok
Mer a legény addig legény, míg van nap az égen,
Ha lemegy a nap az égrő, eljár a menyecskékhez.

1975. március 4. Táska

Együd Árpád

Mikics János, 1910.

1/ Hatan szoktunk járnai Betlehemezni. Az első katona,
kettő angyal, három dadó. A katona az egyenruhába
vót. A katona bement:

- Szabad-e a betlehemes kisjézuskát bemutatni?
- Szabad!

Szerencsés jóestét a házigazdának
Amig vendégei nem voltak, mi már megjöttünk
Hust, kolbászt, eleget hozzanak,
Ammellé jó bort is adjanak.

Állj félre te kofa, ne nézz, mint vasvella,
Sárkányfülű banya, takarodj a sarokba.
Kend be magadat alapos véreddel,
Verd be fűjüket penészles pénzeddel.
Ej házigazda, nem azért jöttünk, hogy őt nézzük,
Szent angyalok által betlehemet őrizni jöttünk.

/Ezt mondta a katona/

Bemegy a két angyal:

Citorák, muzsikák zengedeztetek,
Gyors trombiták Jézus született, harsogjatok
E szűznek méhébe fogadá, Gabriel arkangyal
áldottnak mondá.

Azután lefeküdtünk.

Glória. Hallod pajtás, angyal szól - egyik dadó mondja.
Nem az pajtás, tavaszi gólyák kelepelnek.

Glórja. Hallod pajtás, angyal szól - mondja a pásztor.
Hárman lefeküdtünk.

Nem az pajtás, mennbéli angyal ereszti ránk a sugarát.
Iszen má csöpög is.

Hát te pajtás mit álmodtál?

Én azt álmodtam, hogy a házigazda megtötötte a kulacsomat
borral.

- Hát te pajtás, mit álmódtál?
- Azt álmódtam, hogy egy nagy szál kalbászt akasztott a nyakamba.
- Hát kend öregapám, mit álmódtál?
- Én meg azt álmódtam, kedves fiaim, hogy az én tarisznyámat telerakták bankókkal. Pénzzel. Tele pénzzel.

Az első pásztor ott fekvé ezt énekeli:

Ej pásztor társaim ha ti azt tennátok,
Amit én mondok, ti se aludnátok.

A másik pásztor meg mondja:

Micsoda pajtás, mi az a nagy csoda?
Talán farkas jött, a mi juhsinkra.
Hol vagy te bujtár, hidd elő a többit
Még magyarázom én a dolgok nékik.

Erre felugrottunk mi a láncosbottal:

Pásztorok keljünk fel
Hamar induljunk el
Betlehem városába,
Rongyos istállócskába
Siessünk, ne késsünk,
hogy még ezen éjjel oda érhessünk
Mi Urunknak tiszteletet tehessünk
Mit vigyünk hát néki?
Ajándékot néki?
Hogy kedvét találhassunk
Szívesen imádhassuk?
Egy sajtot, egy bérányt,
ilyen szegény pásztoroktól elég lesz.

Talán még az aranyból is többet tesz.

Jutka, Marika, sör, bor, pálinka
Jó vóna, ha vóna, egyet ihatnánk
ugy mulathatnánk minnyájjan, minnyájjan.

Palkó pajtás fujdogáld, fujdogáld

Fujjál nekem szép nótát
Isten szerelméből és szeretetéből
Menyországba jer pajtás, jer pajtás
Onnan lésszen jótartás
Sör, bor, mint tenger, ihatik ott az ember
Egyik angyal furuglál, furuglál
A másik meg trombitál
Hej de minnyájjunk ugrál, nosza Ferkó,
Marci, Jakó, vedd rád gyorsan a bundádat
Ne szunyálgodj, ne mulatozz,
légy inkább hü, szorgalmatos
Ó te József, mit gondoltál,
hogy istállót választottál
Ilyen hidegbe.
Ilyen hideg nagy télbe.

Ó a menyországba jöttél vóna világra
Annál inkább országba
Majd a nyári tejecskék, mézzel mártot kücsögék
Nagy örömet hirdetek
Hogy Messiás születik.

Mennyből az angyal
lejött hozzátok
Pásztorok, pásztorok,
hogy Betlehembe
sietve menvén lássátok, lássátok.

Te kismadárkák szájjatok ide
itt fekszik Jézus, jászolta szive.
Fülemüle, stiglice, kanáris, tüzecke
szóljatok ékesen
Krisztusnak testét, a kis Jézuskának
gyönyörű virága
Álle, állelujja.
Dicsértessék a Jézus Krisztus.

Nosze tehát induljunk, induljunk
Máriához siessünk
Köszöntsük meg Máriát,
az Ur Jézus szent anyját.

Boldog karácsonyi ünnepeket.

2/

Ezt 25-be csinyátem utollára, utánna a fiamat is megtanítottam rá. Vót bundánk, szakállunk kócbu. Lánc vót a botunkon. Regőni is szoktunk. Ezt inkább a szegény gyerekek csinyáták.

3/

A mohácsi temetőbe
Három árva sétál benne
Az is azér sétál benne
Édesanyuk nyugszik benne.

Kejj föl, kejj föl édesanyám,
leszakad a tésti ruhám
Nem kelhetek édeslányom,
mer van nektek mustohátok.

Tiktekét megfésülget,
arcotokat jól megveri,
Ha az asztalt megteríti
az árvákat kilöködi.

4/

Én lefekszem én ágyamba
testi lelki koporsómba
Három angyal fejem fölött
Egyik őrzi testemet,
másik őrzi lelkemet,
hermadik vigyáz életemre.

Uram Jézus légy irgalmas,
légy kegyelmes
minden mégtérő fiedhoz, lányodhoz
énhozzám is édes Jézusom.

5/

Kaka s szólamlík.
Máriát kiáltsa.

Kelj föl, kelt föl Mária
Elfogták a te szent fiadat
Piros vérét kiontották
Három angyal fölshedte,
a mennyekbe fölvitte,
az Ur Jézus elé tette.

Aki ezt az imát elmondja,
nagypénteken hét nagy bűne
megbocsájtatik.

6/

Ó lányom, ó lányom,
mi történt esetet?
Előrül a szoknyád
igy megrövidedett.

Szabó nem jól szabta,
varró nem jól varrta.
Verje meg az Isten,
aki elrontotta.

Szabó is jól szabta,
varró is jól varrta.
Egy huncut gazember
volt ennek az oka.

Hóhérok, hóhérok
vigyétek a lányom
Vigyétek a lányom
az akasztófára.

7/

Jóestét, jóestét
Ságibiróné asszony
Itthon van-e a lánya,
Marcsa nevű galambom?

Odbenn van, odbenn van
a belső szobába
Jóízűen aluszik
a paplanos ágyában.

Mennyen be, költse föl
küldje el a bálba
Hadd mulassak
Szép bruner cipőjét
huzza föl a lábára.
Szép selyem szoknyáját
kösse a derekára.

Huzzátok hangászok
Reggelig huzzátok
Most mulatok kedvemre
Sági bíró lányával.

Icikém engeggyél
Pihenni engeggyé
Szép bruner cipőből
véremet kiönteni.

Nem lehet pihenned
Nem lehet kimenned.
Szép bruner cipőből
véreDET kiöntened.

Huzzátok hangászok
estétől reggelig
Hadd mulassak kedvemre
Sági bíró lányával.

Vergye meg az Isten
ezt az édesanyát
Ki estétől reggelig
nem látja a leányát.
Ki estétől reggelig
bálba hagyja a lányát.

Jóreggelt, jóreggelt
Kedves édes, jó anyám
Mit hallottam az este,
hogy meghalt a Mariskám.

Meghalt már, meghalt már
El is van ő temetve
Te meg huncfut gazember
szenvedgyél a börtönbe.

Szenvednyi szenvedek
szenednyi is akarok
A kedves galambomér
meghalni is meghalok.

Errü azt meséte az öreganyám, hogy a lány vőlegénye távol volt. A lány azt mondta, hogy elmenne ő még az ördöggel is táncolni, csak jönne el. Az ördög meg is jelent a vőlegény képibe, és elvitte táncolni egy városon kívüli helyre. Amikor az egyik elfáratt, átadta a másiknak, egyik kézzel a másiknak. Többen vótak. Amikor a menyasszony már megszakatt hazavitték. A vőlegény meg meghallotta mi történt, de már eltemették, amikor kereste. A napa meg azt hitte, hogy ő vót.

Adatközlő: Bere Józsefné, 1929.

1/

Elindult Mária egy sötét éjszaka
Elindult szállást keresni
egy gazdag kovácshoz.

Jó estét, jó kovács
adjál nekünk szállást.
Adjál nekünk szállást
éjszakára szállást.

Szállást nem adhatok
mer sok vendégem van
Nem adhatok szállást,
mer sok vendégem van.

Tele van szállóval
minden hajlékom
Nem adhatok szállást
én felebarátom.

De a kovácsnak egy
vak, kezetlen lánya
Két kezére lánya,
s neve Sarolta.

Kedves édesapám
adjál nekik szállást
Adjál nekik szállást,
éjszakára szállást.

Kedves édesatyám,
adjál nekik szállást,
Szépet, jót álmádtam
én a mult éjszaka.

A mi istállónkban
Messiás született
Messiás született
Aki megváltónk lett.

A mi istállónkban
láttam egy szép anyát
Szűz Mária tartja
az égi magzatját.

Neki udvaroltak
az égi angyalok,
Borulva imádták
a jámbor pásztorok.

Ébredj fel álmodból
leányom Sarolta
Mert a szép álmaid
engem is élesztett.

Vezetted ki magad
Egyik szolgálóval,
Vigyél ajándékot
egyik szolgálóval.

Ó, ha tudtam volna,
hogy te vagy Ó Mária
Aranyból, ezüstből
szállást adta volna

En feküdtem volna
hideg padlásomra
a szép Szűz Máriát
megtiszteltem volna.

A szép Szűz Mária
szelíden így szóla
Hajolj le te leány,
vedd fel szent fiamat.

Lehajónék ó, de
nincsenek karjaim,
felvennem szent fiad,
nincsenek szemeim.

Akkor Szűz Mária
így szólt Saroltának
Lesz majd neked szemed,
lesz majd neked kezed.

Ekkorra kinyittek
Sarolta szemei
Kinyujtván két kezét
kinyittek kezei.

Ó ha tudtam volna,
hogy te vagy Mária
aranyból ezüstből
szállást adtem volna.

Aranyból ezüstből
szállást adtem volna

Én feküdtem volna
hideg padlásomra
A szép Szűz Máriát
megtiszteltem volna

Mert a szent háromság
adja és engedje
áldassék közöttünk
az ő dicső neve.

Dere Ignácné, 1899.

1/

Az igaz Messiás már eljött
Köztünk sokféle csodát tett
A vizet is borrá tette
a népet megvendégelte.
fenn a menyegzőbe.

Lakodalmat ők kezdének
Jézust is elhivá vendégnek
őt követték tanítványi
mind a tyukot ő fiai.

Az első tál ételt fülhozták
Jézust pedig azzal kiállták
Teccet mindenben az éték
csak a borban van a véték
kána mennyegzőben.

Jézus anyja így szólt,
hogy eztet látták
fogyatkozásukat megszánták
Mondá, fiam, boruk nincsen,
azér semmi kedvük nincsen.
Kánn a mennyegzőben.

Parancsolt a szolgáknak,
hogy hat vödört töltsenek meg vízzel
És a vizet megáldá
és borrá változtatá.
Kánn a menyegzőben.

A násznagy a gazdát hivatá

És az ember úgy mond elsőbe,
hogy jó bort vigyen a vendég elébe,
Te pedig ezt másképp mondád,
mer a jó bort hátrahagyád.
Kán a menyegzőben.

Násznagy a bort megkóstolá
és a vőlegényt hivatá

Hogyha lakodalmat készítünk
Mi is akkor úgy örvendezünk,
Jó bor mellett, dudu nélkül
bolond táncér
Uristent imádjuk.

2/

Karácsony után, amikor van a Jézus neve vasárnapja, a szentcse-
lád vasárnapja és úgy jön a kánnai menyegző vasárnapja.

Ez januárban a harmadik vasárnap. Ezt a templomba szokták énekelni. Amikor végetért a mise, litánia után, amíg a népek kiértek, szoktuk ezt éneköni. A papok nem szokták éneköni, inkább csak a kántor.

Feltámadás előtt, amikor viszik körmenetre az Ur Jézust, akkor szokták éneköni:

Istenem te megvizsgáltál és
jól ismeresz engemet
Jól tudod, hova visz az utam,
látod keltem, s feketemet
Még nyelvemre se jön a szó,
már előtte tudva van,
És minden részről bezárva tart
kezed minduntalan.
E tudásod meghaledja elmémet,
csodálkozom,
Hova mennek, merre fussak
színed előtt, nem tudom.
Hogyha feljutok az égbe,
ott talállok tégedet
Ha leszállok a pokolba
látnám jelenlétedet
És ha messze engerentul
szállnék hajnal szárnyakon
Oda is jobbold vizs engemet
és tart fenn mindenkoron
És ha mondom, a sötétség
tőled elföd engemet
Nem főd el, mert a fényes
nap világ énnekem
Áldalak, bámulom mindazt,
mit kezed mivel
Alkotóm vagy, bár anyámnak
te rejtél méhébe el.
Láttad testem, mint szü-
vödött, mint könyvben van írval

Eltem minden napja,
melynek messze volt még hajnala
Ó mi védtelen felőled
eszmémnek serege
Megszámlálnám, de az mind tőled
a tengernek fővénye
Hogyha az elmélkedésben
végsépp elfáradok
És elalszom, fölébredvén
mégiscsak veled vagyok
Ó bár messze távoznának
mindazok, ki ellenem
gőgösen szólnak, halmoznak
a vétkekre vétkeket
Nem tartok többé azokkal,
kik téged káromlanak,

Egyedül neved dicsérje itt
minden szív és ajak
És azért uram figyelj reám,
ki jól ismeresz engemet,
Szentvéred régi utján
vezesd minden léptemet.
Dicsőség neked atya, fiu,
szentlélek Isten,
Miképpen kezdedben vala most
és mindörökkön ámmen.

Ezt hetedikas koromból irtam le a Börös mester nagykönyvéből.

3/

Názáretnekbeli Jézus,
a zsidók királya
Te vagy mindenek királa Krisztus.

Egy kódis szokott imádkozni, tőle hallottam a Krisztusnak
vérét. Szegény parazstember vót, nem vót neki senkije se.
Adtak neki ki ezt, ki ezt.

4/

Názáretbeli Krisztus
a zsidók királa
Te vagy mindenek királa
Légy oltalom az én ellenségeim ellen
Jézusom őrizz meg minden gonosztól
keserves kinszenvedésektől
Ments meg minden gonosztól,
mennykőtől, ágyutól, füsttől, háborútól
Te pedig Szent János,
aki Jézus Krisztust keresztelted
a Jordán vizében,
Légy oltalmam, hogy
legyőzhessem a gonoszt,
az atya, fiu és szentlélek
nevében ámmen.

5/

Én lefekszek kiságyamba
minden testi koporsómba
Három angyal fejem fölött
egyik énrám vigyáz,
másik a szememet zárja,
harmadik a lelkemet várja.

6/

Ó édes Órangyalkám,
szépen kérlek,
vigyázz reám.
Légy vezérem,
hogy míg élek
mindig jó és jámbor legyek,
holtom után vezess ez Istenhez mennyekbe.

7/

Fehér rózsza, Mária,
kelj föl szép Szűz Mária

Megfogták a szent fiadat,
dárdával dárdázták,
koronával koronázták
Egy esőpp vére lecsöppenik,
az angyelok lessedik
aranytányérba teszik
Krisztus elébe viszik
Krisztus urunk azt mondja,
a I ezt az imádságot,
reggel, délben, fülkeltében elmondja,
menynyittatik előtte a menyország ajtaja
Ámmen.

8/

Urjézus Krisztus, mi kérünk téged,
Nagy Isten, halhatatlan Isten,
Szent Isten könyörülj rajtunk,
az egész emberi nemzetséget
tisztítsd meg minden bűntől
szent véred által
halálunk óráján most és mindenkoron
Ámmen.

9/

Kedves Jézusom,
a te szent elhagyatottságod kedvéért
minket soha elne hagyj
halálunk óráján is ámmen.

10/

A mohácsi temetőbe
három árva sétál benne
Három árvasétál benne
édesanyjuk nyugszik benne.

Kelj fel anyám, édesanyám,
leszakatt a testi ruhám

Nem kelhetek fel hozzátok
mer a föld gyomrába vagyok

Van tinéktek mostohátok,
aki gondot visel rátok
Fejeteket megfésüli,
hátatokat törölgeti.

Mikor az ételt beveszi
a három árvát kilöki
Három árva körülnézve,
mostohájja után nézve.

Gyere testvér a pajtába,
boruljunk egymás vállára
ugy sirassuk jó anyánkat
a felnevelő dajkánkat.

11/

Kocsis, kocsis komámasszon
gyórnegyel leánasszon
szél fujja pántlikájját,
harmat lepi a szoknyájját
kukuriku.

Körbeátak a gyerekek, és énekelték:

Bujj, bujj zöld ég,
zöld levelesse,
nyídván van az arankapu
csak bujzatok rajta.

Nyisd ki anyám kapudat,
hadd kerüljem váradat,
liliomszál.

12/

Egy kettő, három, négy,
kapsz barát hová még?
Pápára dohányér,
Debracembe pipáér.

Cyere vissza, ne menny el,
kapsz egy marok gesztenyét
Végy rjajta furulyát,
fujd a kiskutyá luktyát.

13/

Csíp, csíp csóka vak varjucska
Jó volt -e a kisfiucska
Ha jó volt a kisfiucska,
ne csipd meg őt vakvarjucska.

14/

Keresztet vetek magamra öt ujjommal
Szent Mihál arkangyalra
Tizenöt karangyalra,
öt angyal száz szentekkel
Jézus Mária Szent József
Szent Benedek erejére,
Szent Benedek szent keresztje,
fogva tartja én ágyomat
egész családomat
hogy hozzám ne férhessen
semmiféle gonosz Ámmon.

15/

Szállást kérő szent család utra indultak
Kopogtatnak mihozzánk is a mi házukba
Ó nyissuk mi is ki szívünket,
örömmel várjuk őket

Ó jöjjetek, ó jöjjetek
Mária, József

Készen van már a helyetek
Mária, József
Örömmel elkészítettük
Mária, József,
Fogadjátok szolgálatunk
e csekély kis fá adtságunk
Magunkat nektek ajánljuk
Mária, József

16/

Mária, a szent szivedhez hódolunk,
És ezentúl nyomdokodon járulunk
Mert úgy leszünk Jézus előtt kedvesek
És ezáltal menyországba részesek.

Ó bűn nélkül fogantatott szűz anya
a megtérő bűnösök védasszonya
Engeszteljed szent fiada minékünk
hisz tenéked menedéket keresünk.

Szánkba méznek édesességét forgatjuk
Ó nagy szentek minket el ne hagyjatok
Halálunkkor mimellettünk álljatok
Mondván jöjj hozzám én fiam
Készen vár a menyországi szép jutalom.

A kis Jézusaranyalma
 Boldogságos szűz az anyja
 Lábaival ringatgattya
 Két karjával ápolgatja

Aluggy, süggy én kisdédem
 Nem királné a te anyád
 Szolgálódból lettem dajkád
 Szolgálódból lettem anyád.

Jézus ágyán nincsen paplan
 Jaj de fázik az értetlen
 Édesanyja takargatja
 Dirib-darab posztócsakával.

Mártonné, 1920. Táska

1/ Én lefekszem kiságyamban
 Minden esti koporsómba
 Három angyal fejem fölött
 Egyik megőríz engem
 Másik a szememet bezárja
 Harmadik a bűnös lelkemet várja.

Felajánlom ezt az imádságomat
 Az én drága érzőangyalomnak
 Aki megőrizött ez máj napon
 Értessen meg ez éjjel is.

Tüntől, vitztől, gonosz ember szándékától,
 Hirtelen és kézzeletlen haláltól,
 És más egyéb csapásoktól Ámmen.

2/

Szól a kakas éjfél tájba
 Kelj fel Mária
 Szent fiadat, Jézust megfogták
 Jeruzsálembe vitték
 Hét csepp vére lecseppent
 Szent a gyalok felszedték
 Aranyedénybe tették
 Krisztus elé vitték.

Krisztus urunk azt mondotta
 Aki ezt a kis imádságot
 Reggel és este elimádkozza,
 Annak hét bűne megbocsáttatik.

3/

Názáreti Jézus
 Zsidóknak királya
 Veszedelembe forgandók Istene
 Megtestesült szent ige
 Ne hagyj a bűnben elveszni

Szent Isten
 Szent erős Isten
 Szent, és halhatatlan Isten
 Kényőülj rajtunk
 és az egész világon
 Ámmen.

4/

Názáreti Jézus
 Zsidóknak királya
 Veszedelembe forgandók Istene
 Megtestesült szent ige
 Ne hagyj a bűnben elveszni

Szent Isten
 Szent erős Isten
 Szent és halhatatlan isten
 Hét kereszt alatt lefekszek
 Hét kereszt alatt fölkelek
 Őrizz angyal éjfélig
 Szűz Mária virradatig
 Ur Jézus mindig
 Gyarló testem nyugoggyék
 Szivem el ne aludjék
 Hogy téged mindenkor láthassalak
 A gonosztól távol tarts,
 Hogy a sátánokat megköthesd
 hogy testembe ne költözhesselek
 Engedelmezz nekem Atya, Fiu fölséges
 Örök dicsőségben most és mindörökké
 Örökkön örömmen.

5/

Istvánné, 1908. Buzsák

1/

A kis Jézus aranyalma
 Boldogságos szűz az anyja
 Lábaival ringatgatja
 Két kezével ápolgatja.

Aluggy, aluggy én kisdédem
 Nem kixálné a te, dojkád
 Szolgálatból lettem anyád.

Jézus ágyán nincs paplan
 Jaj de fásik az ártatlan
 Verjed , verjed a citorát
 Zengj Jézusnak egy kis nótát.

2/

Nosza Margit gazdasasszony
 Kelj fel az égyadból
 A szolgáloleányidat
 Kőcsd föl az álmiból

Szilvás, mákos, turóalepényt
 Siessetek sütni
 Ha akartok ti is velem
 Betlehembe menni.

3/

Hej regő rajtunk
 az újesztendőbe
 Aggyon az Ur Isten
 ennek a gazdának
 Száz darab disznót
 Amellé egy kanászt
 Annak a kezébe
 arannyelű ostort,
 arannyelű botot
 Hej regő rajtunk
 ez új esztendőbe.

Aggyon az ur Isten
 ennek a gazdának
 Száz darab tehenet
 Amellé egy tehenest
 Annak a kezébe
 arannyelű ostort,
 arannyelű botot
 Hej regő rajtunk
 ez új esztendőbe.

Aggyon az Ur Isten
 ennek a gazdának

Amellé egy csikóst
 Annak a kezébe
 aranneli botot
 aranneli ostort
 Hej regé rajtunk
 ez újesztendőbe

Aggyon az Ur ^{isten}
 ennek a háziasszonnek
 Száz darab csibét
 amellé egy csibészt
 Aggyon neki sok
 áldást, szerencsét,
 Annyi csirkéjje legyen,
 mindig, mind az égen a csillag
 réten a fűszál.
 Hej regő rajtunk
 ez új esztendőbe.

Akkora legyen a
 disznónak a szalonnájja,
 mind a mestergerenda.
 Hej regő rajtunk
 ez újesztendőbe.

A róka üsse a gazdának a sarkát,
 a regőlőnek meg a markát.

Óév estéjjén, szilveszterkor szoktak járnyi láncos, szeges
 bottal. Volt rajta csörgő is. Szokott lenni meszka is.

4/

Ingadozó nádszál, gyöngye viola
 Te kis Mariska
 Alugyál kis angyalom,
 alugyál kis virágom.

Ingedozó nádszál
 Te kis viola
 Te kis Mariske
 Alugyál picikém, alugyál
 Nincsen neki mamája,
 nincsen neki papája
 Elment a vásárra,
 hoz nekije bábót
 csaturába márcot
 Alugyál, alugyál
 szépeket álmodgyál.

5/

Adjon Isten örömet,
 és ne adjon könnyet,
 Minden napja boldog legyen
 ez ujesztendőnek.

Legyen ez örömev
 kicsinek és nagynak
 Hozza meg a szabadságot
 a sok rab magyarnek.

Harmatozzék mireánk
 Isten áldás bőven
 Virradjanak szebb napokra
 Ez ujesztendőben.

Aggyon Isten örömet
 És ne adjon könnyet
 Minden napja boldog legyen
 ez ujesztendőnek.

Aggyon Isten bort,
 buzát békességet,
 Hordók után léleküdvösséget,
 erőt, egészséget.
 Dicsértessék a Jézus Krisztus.

6/

Tiktekerőcse,
három bokor rőcse
Majd megmondom a gazdámnak
Mér lopta el a libámat
Zabszoknya.

Tiktekerőcse,
három bokor rőcse
Majd megmondom a gazdámnak,
mér lopta el a libámat
Zabszoknya.

7/

Ispiláng, ispiláng,
ispilángi rőzsa,
Rőzse volnék nyilánék.
fényes volnék csőrőgnék,
Zöld selyem szoknya
kalán, kalán zsirgya,
Szemenszedett szép Mariska
Fordulj ki a vártól.

Azt úgy szoktuk játszani, hogy körbeátunk karikóra és az ki-
fordált, akinek a neve ment.

8/

Hidasmester itthon vagy-e?
Itthon vagyok, csak most jöttem.
Eressz át a hídon.
Nem eresztlek, mer leszakad.
Ha leszakad megragasztom.
Mivel tudnád megragasztani?
Gyűrű gyönggyel, gyöngyharmattal.
Ki adná a gyűrű gyöngyöt, gyöngyharmatot?
Isten anná szent markába.

Bujj, bujj zöldnek, zöld levelesse

Nyídván az arankapu
Csak bujjatok rajta.

Nyisd ki rózsám kapudat, kapudat
Hadd kerüjjem váradat, váradat,
Zöldnek zöld levelesse
Nyídván az arankapu
Csak bujjatok rajta.

9/

Öregapám hová megy?
Elmegyek misére.
Engedgyen el.
Nem engedlek el.
Mér nem enged el?
Mér rosszak vagytok.

Ez fogócska volt.

9/

Megy a róka Lipára, Lipára
Pipát visz a szájjába
Róka koma van-e eladó dinnyéjje?

Megy a róka Lipára, Lipára
Pipát visz a szájjába
Róka koma van eladó lánya?

Körbeátunk, mentünk körbe, amelyik eladó vót, azt kieresztettük, az ment hátra.

10/

Verebek voltunk
Fészekbe tojtunk
Buzaszemet szedegettünk
Hányat tojtá te meg te?

11/

Egyedem, begyedem tengertánc
 Hajdu sógor mit kívánsz?
 Nem kívánok egyebet,
 Csak egy szelet kenyeret

Akire rámutatott, az mehetett ki a körbű.

12/

Adalatt padalatt volt egy ház
 abba lakott Mikulás
 Kértem tőle kenyeret,
 azt mondta, hogy pofonvág
 Ha pofonvág meghalok
 elvisznek a bivalyok
 Répafődre temetnek
 megesznek az egerek.

Ez is kiszámoló volt.

13/

Hopp ide kislány a padlódeszkán
 Nem leszek én többé koszorusleány
 Ha leszek is, leszek, menyasszony leszek
 Vőlegényem mellett bokréta leszek.

14/

Kocsire ládát, melléje párnát
 magam is fölülök
 Ej anyám anyám, kedves szülődejkám
 de hamar elvisznek.

Karácsony.

Az asztal alatt vót a rudazókötél, ruderóláné, ekevas, meg a csoroszla. Letérdeltünk körül a jászol mellé és imádkoztunk. A nagypapámat Jó Ferencnek hitték, Buzsákon élt, 1836.-ban született. Náluk vót ez a szokás.

Karácsony estén mink hoztunk be az asztal alá a jászolt, meg a rudazókötelet, ekevasat, buzát, rozsot, meg amilyen termény va, mindent a világon. Fokhagymát, vöröshagymát, mézet. Este előkelően felöltözött és beköszöntött:

Dicsértessék a Jézus Krisztus

Hála Isten megértük a Krisztus urunk születése napját.

Aggyon Isten bő bort, bő buzát, erőt egésséget

Holtunk u án örök üdvösséget

Dicsértessék a Jézus Krisztus.

Akkor aztán mindenkinek meggyújtotta a gyertyát, körülültük a jászolt, és imádkozott elő, ő volt az előimádkozó, mi meg mondtuk utána. Mietyánkot, üdvözlöt, meg azt, hogy mennyből az angyal lejött hozzátok pásztorok. Amikor fölkelünk a családok is köszöntek neki kellemes karácsonyt. Az vót a szokás, hogy mindenkit egy kupica válnálával megkínát. Édesanyám szokott sütnyi lukácskalácsot, ezt a férfiak kapták, a fehérnépek meg olyant mint egy hajlitott á betű, kb olyan 20 cm széles vót. Másnap reggel a szénácskába egy marokkal vitték ennyi. Minden állat szájába adott. Megvt hintve szentőtívizzel, ezt nem vót szabad elszórnyi. A többi, ami maradt, megtartotta január 2.-ra. Azt kiskarácsonykor, jan. 2.-án adta az állatoknak, azért, hogy az Isten áddása rajtuk legyen. A férfiak karácsonykor lukácskalácsot kaptak, a lányok meg fogjesszát. Ez ilyen 20-30 cm-es fonott, tekert kalács vót. A nagypapámék igen vallásosak vótek, azok nem is ettek délig semmit. Délután is csak nagyon keveset. Este szoktak ennyi fokhagymát, mézet, almát. Almát azért szoktak ennyi, hogy pirosak legyenek. Sertésmájat szoktak sütnyi karácsony estére, hogy anyánk étke ne fogjon rajtunk.

Szécsénypuszta

1975. február 3.

1/

A szécsényi zölderdőbe
bugó vadgalambok raktak fészket
Mindegyiknek van már párja,
csak egyedül vagyok árva

Hallgatom a galamb síró szavát
csókolom a babám piciny szájját
Majd estére megcsókolom
babám piros édes szájját

A szécsényi kápolnába lányok
állnak két sorjába
Mindegyiknél kék ibolya,
csak egynél van tea rózsza

Jaj de boldog lehet az valaha,
aki azt a rózsát leszakítja
Aki ezt a barna kislányt
szerelemből elcsábítja.

2/

Csipkés szélű zsebkendőből
babám egyet adhatnál
Közepébe, négy sarkába
rozmaringot varrhatnál

Közepébe, négy sarkába
varrjad alá nevedet,
Hadd tudják meg a faluba,
hogy én téged szeretlek.

Jaj de boldog kislány voltam,
 míg szeretni nem tudtam
 A sírásnak, a bánatnak
 helyet adni nem tudtam

Amióta szép kedvesem
 mással éli világát
 Gyöngyvirágos kiskertjébe
 más szedi le a rózsát

3/

Diófából van a, diófából van a
 édesanyám kapuja
 Lassan gyere babám, lassan gyere babám
 lassan gyere be rajta

Lassan gyere be rajta, be rajta
 ébren van ez anyám, a jó édesanyám,
 lépésedet meghallja.

Rakattasd le babám, rakattasd le babám
 a szőcsényi fűccét.
 Azon sárosodik, azon sárosodik
 magas sarku lábcizmám.

Fülfröccsen a szárára, szárára
 onnadj pedig babám, onnadj pedig babám
 Ré a rakott szoknyámra.

3/

El, el, elmegyek, nem maradok e tájon
 Hogy a babám gyöngye szive ne fájjon
 Mer a babám gyöngye szive nagyon fáj
 Szőkét szeretek, mer a barne megcsalt már.

Dombon lakom én, diófával tüzelek

A faluba legszebb kislányt szeretek
Olyan annak a két szeme járása
Mind az égen a csillagok ragyogása.

4/

Béreslegény hajt a kutra itetni
A babám vizet vissz mosogatni
Olyan büszkén huzza fel a sudárfát,
a jeges sudárfát,
Ugy hallgatja a babájja panasszát.

Béreslegény hová hajtod az ökröt
Talán biz a kiskertembe bekötöd
Oda bizon béreslegény nem kötöd be
csuhajj az ökröt
Gyenge a rozmaring lába, letöröd.

Ha letöröm megfizetem az árát
Adj egy kaszát, hadd vágjak egy rend rózsát
Ritka rózsát nem lehet rendre vágni,
'sej, rendre levágni,
Barna kislány, jaj de nehéz szeretni.

5/

Egy vénasszony megfőzte az ibolyát
Abban füröszttette meg a leányát
Kiöntötte az ökrisztálló elejbe
Hogy a lányát egy béreslegény szeresse.

Tizenkettőt, tizenhárom, tizennégy
Béreslegény házasodni hová még
Elmegyek a régi szeretóm után
Meggkérdzem, szeret-e még igazán.

Elmegyek én, ahol a nap lenyugszik,
Ahol az a barna kislány aluszik.

Adatközlők: Gécsék Józsefné, 1918.
 Belovics Lászlóné, 1927.
 Ott Györgyné, 1936.

6/

végigmenni nem merek
 Mer azt mondják gyászfeketét viselek
 Gyászos ruhám, hófehér a zsebkendőm
 Báró lánya volt a kedves szeretőm

Arra alá faragták ki azt a fát,
 amelyikre juhászlegényt akasztják
 Fujj a a szél gyócsingét és gatyájját
 Más öleli Endrő báró leányát

Juhász legényt viszik a temetőbe
 Bárólányát a zilovai börtönbe
 Ilovai börtönajtó hasadj meg
 Báró lánya sohase szabadujj meg.

7/

Kicsoszogunk, becsoszogunk,
 nyirfakéreg a bocskorunk
 Kukoricaszár a botunk
 Hej regő rejtem
 ezt is megedhassa
 a nagy Ur Isten
 Ennek a gazdának
 Két szép ökröt,

Farsang vége felé szoktak mifelénk regőni. Karácson előtt
 való este is regőtek. Láncos bot vót náluk. Pirospaprika
 vót az orrukra huzva, vagy piros posztó. Engem bele akar-
 tak tenni a zsákba. Hitván kabátokbavótak. Az arcuk be vót
 kormozva. Az ördögnek háttu farka is vót.

8/

Megjöttünk mi ma este, ma este

István köszöntésére
 István légy egészségbe,
 Köszöntlek reménységbe.

Hogy megérted napodat,
 Szépen vigadásodat
 Áldjad a Jézusodat,
 Megváltó Krisztusodat.

Sz éjjeli álmomban
 Mózes feküdt égyomban
 De nem Mózes feküdt benn,
 A Szent István nyugszik benn.
 Dicséртessék a Jézus Krisztus.

9/

Kitty-kotty, kitty-kotty
 galagonya kettő,
 az én tököm kettő
 Kettő a golójja,
 Harmadik a tolójja.

Luca, Luca kitty-kotty,
 galagonya három
 A pálinkát várom
 Ha nem annak szalonnát
 Főlvágom a gerendát

A lányának akkora csöcsei legyenek,
 mind egy bugyogóskorsó.
 Luca-Luca kitty-kotty,
 galagonya három,
 Száraz körtét várom
 Annyi csirkéjje legyen a gazdaaszonnak,
 mint égen a csillag, réten a fűszál
 Annyi malacca legyen, hogy
 egyik óbu kifusson, harmadikba befusson

Még a negyedikbe is gyusson.

Olyan szelonnájja legyen a disznajának,
mind a mestergerenda.

10/

Egy özvegyasszonynak kilenc a leánya,
A kilencedik leány nándorvári dajka.
Lányom, édes lányom, mi az oka annak,
Hogy a zöld selyemszoknyédnak
Hosszabb a háttulja?

Szabó nem jól szabta, varró nem jól varrta,
Verje meg az Isten, aki elrontotta
Hóhérok, hóhérok, vigyétek lányomat,
Vigyétek lányomat az aksztófára.

Anyám édesanyám adjál egy fél órát
Adjál egy félórát, vagyis egy vig nótát.
Fecském, édes fecském, vidd el levelecském

Vidd el levelecském Kis Király Miklósnak
Ha ebéden éred ablakába tegyed
Ha vacsorán éred, tányérjába tegyed.

Délebeden értem, ablakába tettem
En vacsorán értem, tányérjába tettem

Inasom, inasom, ne teríts vacsorát,
Megjött a gyászlevél, nekem el kell mennem.
Kocsisok, kocsisok, négyesbe fogjatok
Ugy mennyünk, mint a szél, vagy mint a gondolat.
Élve találjam még a kedves galambomat.
Anyám, édesanyám, hol van az én babám
Hol van az én babám a nándorvári dajka

Elment a kiskertbe, rózsát szedegetni,
Rózsát szedegetni, koszoruba fenni.

Anyám, édesanyám, voltam ott már, nincsen
Hol van az én babám, a nándorvári dajka?

Elment a szomszédba, szomszédasszonyához
Szomszédasszonyához, a jó barátjához.

Anyám, édesanyám, voltam ott, hát nincsen
Hol van az én babám, a nándorvári dajka?

Mit türjem, tagadjam, meg kell hát mondanom
Ott benn a szobában fekszik az ágyába.

Beléptem az ajtón, kést szurtam szivembe
Vérem a véreddel egy patakba folyék.

Testem a testeddel egy sirba helyezték

11/ Béres Ferencné, 1923.

Hétfőn reggel megindult a masina
Egy kisleányt felhivnak az asztalra
Ez a kislány fel is ment egy szóra
Véletlenül beleesett a dobba.

Édesapja felkiáltott hangoson
Álljon meg hát végre ez a masina
Álljon meg hát végre ez a masina
Mer a lányom beleesett a dobba.

Gyertek lányok öltöztessük fehérre
Vigyük ki a szőcsényi temetőbe
Vigyük ki a szőcsényi temetőbe
Gyöngykoszorút kössünk a keresztjére.

Édesanyja kiment a temetőre
Leborult a nagy kereszt elejibe
Jaj Istenem rá se gondoltam volna
Hogy a lányom beleessen a dobba.

12/

Ezernyolcszáznegyvennyolcadik évben
Mi történt a két sűrű szűríségen
Farkas Julcs felállott az asztalra
Ki azután beleesett a dobba.

Farkas Julcsát felteszik a szekérre
Ugy viszik a Gábor orvos elébe
Gábor orvos félrenéz és ezt mondja E
Ennek csak a jó Isten az orvosa

Farkas Julcs e szónak halletára
Fájdalmából rátekint az orvosra
Doktor ur az Isten mgát ádjja meg
A fiatal életemet mentse meg.

Farkas Julcsáéknál szépen égnek a gyertyák
Talán b zony a Julikát virrasztják
Nem virrasztják, három orvos boncolja
Édösannya keservesen siratja.

Farkas Julcsát viszik a temetőbe
Béreslegényt az ilovai börtönbe
Ilovai börtönajtó repeggy meg,
Béreslegény innen ne meneküjj meg.

Hács, 1975. március 5.

Adatközlő: Lang Henrik, 1906.

1/

A faluban végig, végig végig megvirrad
Kisangyalom egyűrűmet add vissza
Visszaadom a gyűrűt amitadtál
De még egy pár csókkal nékem adós maradtál.

Visszaadom a gyűrűt amitadtál,
De még egy pár csókkal nékem adós maradtál.

Nincs hiresebb a fekete szőlőnél
Nincs igazabb az első szeretőnél
Mer az elsőt igazán köll szeretni
A másodikat csak úgy köll csalogatni ./.

Nincsen hideg, mégis befagyott a tó
Nincs szeretőm, mégis rólam van szó
Háttha még egy szép szeretőre akadnék
A faluba végig, végig nem is mehetnék./.

2/

Éjszaka van, ragyognak a csillagok
Ki az, aki éjjel, későn mozog ott.
Én vagyok, mer nem tudok én alunni
Fáj a szívem, meg kell annak hasadni./.

Gyertek lányok öltözzünk feketébe
Mennyünk ki a nagykaszárnya elejbe
Kérjük ki a gyászkoporsót,
Nézzük meg, hogy kinek a babájja nyugszik ott./.

3/

Jóestét, jóestét
Ságibiróné asszony

Hát a lánys hol van
az én kedves galambom?

Ottbenn van, ottbenn van
a belső szobába
Jóízűen alszik
a paplanos ágyába.

Mennyen be költse föl
küldje el a bálba
Szép brunner cipőjét
huzza fel a lábára

Mennyen be költse fel....

Hangászok, hangászok
Reggelig huzzátok
Most mulatok kedvemre
A régi szeretőmmel.

Picikém, picikém
Engedgy ki pihenni
Szép brunner cipőből
véreget kiönteni

Nem lehet kimenni
nem lehet pihenni
Szép brunner cipőből
véreget kiönteni.

Jóreggelt, jóreggelt
Ságibirónéasszony
Hát a lánys hol van
a picike galambom

Meghalt már, meghalt már
El is van temetve
Az a hitván rongy ember
Szenved a börtönbe.

Átkozott az anya,
százszorta az anya
Ki este a lányát a
bálba elbocsájtja.

Este elbocsájtja,
reggelig nem látja
Reggel nyolc órákor
Halva viszik haza.

4/

Megöltek egy legényt
hatven forintjéért
Tiszába vetették
a nyerges lovával
Tisza be nem vette
a partjára vetette
Arra megy a hajóslegény,
hajójába tette.

Tisza be nem vett
partjára vetette
Arra megy a hajóslegény
hajójába tette.

Oda megy az annya,
külti, de nem hallja
Odamegy a babájja,
külti, ezt meghallja
Kelj föl bbám, kelj föl
borulj a vállamra
hadd vigyelek haza
Harmednapig, negyednapig
nyugoggy a házamba.

Somogyvár, 1975. március 5.

Venhart Imre, 1907.

1/

Kedves jó barátom,
szívből köszöntelek
Megérted a neved napját
Az isten éltesen sokáig
éljél erőben egészségben,
kedves családdal együtt.

2/

Kedves jó barátom,
tudom, nagy npra vérradtál,
Mikor a szived mellé
Hű társat választottál.

Hű társat, ki téged
igazán szeretett,
Bárhova vitt a sors,
Téged mindenhova követett.

De azér én téged
nem birlak felejteni
Szeretett jó barátom
a sirig foglak emlegetnyi.

3/

Megfőtt a leves, a kása,
Az Isten áldása szállják
az új házaspárra.
Legyen sok szeretet az életetekbe,
Az Isten adjon békességet köztetek.

4/

Ime megérkeztünk, elértük a házat,

Az Isten hintsen rá
 sok boldogságot
 A szép menyasszont
 itt biztos megnyerjük,
 Az Isten házába illendően vihesük.

Megjött már az óra, szólnak a harangok,
 Már bucsuzzatok már menyasszony rokonok.

Kedves jó leánytársak, kik eddig voltatok
 Szép köszönetektől íme most megválok
 Az Istentől nektek minden jót kívánok.
 Aggyon az Isten nektek hü párt,
 Szívből szeretett hitvestársat.

Elvisszük a leányt most,
 mint hajadont,
 Visszhozuk majd, mint
 szép menyasszont.
 Kérjük azért a kedves szülőket,
 engedjék utra kedves szülöttüket.

A zenészekhez szólok,
 ti is ezt halljátok,
 Szüflátokat ma ne sajnáljátok.
 Hadd szójjon sip és trombita,
 Hadd szójjon szüntelen a kedves muzsika

Íme megérkeztünk, elértük a házat,
 az Isten hintsen rá sok boldogságot
 Meghoztuk a szép menyasszonyt,
 az Isten áldása szálljon a fejükre
 Szálljon azonban mindenkire, kik itt vagyunk,
 Ennél szebbet, jobbat nem kívánhatunk.

Íme megérkeztünk, elértük a házat,
 az Isten hintsen rá sok boldogságot
 Elvisszük a leányt,
 visszhozuk majd, mint szép vőlegényt

Kérjük ezér a kedves szülőket,
engedjék utra kedves szülöttüket.

Kedves anyám, kérlek, ne epezd magadat
Bocsásd esküvőre a te fiadat.
Ha megbántottalak, a krisztus nevére,
Bocsáss meg kérlek kiontott vérére

Kedves apám, kérlek, ne epezd magadat,
Bocsásd esküvőre engem, szép hajadon fiadat
Ha megbántottalak, a Krisztus nevére,
Bocsáss meg kérlek kiontott vérére.

Édes jó testvérek, ki most körültem vagytok,
engedjétek utnak, hű testvértetek.
Én szeretett szívből szerettelek benneteket,
s Isten engedje, boldogan éljük házasság életünket.
Az Isten engedje, hogy így legyen. Ámen.

Kedves anyám, kérlek, ne epezd magadat,
Bocsásd esküvőre a te hű lányodat
Ha megbántottalak a Krisztus nevére,
Bocsáss meg az ő kiontott vérére.

Kedves apám kérlek, ne epezd magadat,
Bocsásd esküvőre szeretett lányodat
Ha megbántottalak a Krisztus nevére
Bocsáss meg az ő kiontott vérére.

Engem, mint gyenge virágot hűsen ápoltál, neveltél,
s jóra tanítottál.
Fogadd hálás köszönetemet drága jó anyám,
a jó Isten áldása szálljon reád.

Megjött hát az óra, szólnak a harangok,
Bucsúzzatok szép leánytársaim.

....

5/

Kedves jó leánytársaim,
tudom, hogy köztetek voltam
Sok viccet, mindent követtem veletek.
Alsó, felső szűrűskert, ki körülöttem vótatok,
Most titületek is megválóok
Az Isten áldása sokáig szálljon tereátok.

6/

Fülfogott egy gráblanyelet, olyan kétágut, lehajut és ugy
ment vele. Le vót takarve egy lepedővel. Ugy fétek a né-
pek tüle mind a tüztü. Evvel ijasztegették a népet.

Hushagyókedden a lányos házhó 4-en, 5-en elszoktk mennyi.
Felöltöztek fehérnép ruhába. Tökbü csinyátek maszkot. Ki
vót vágva a szeme, szájja, óra hele. Azt ráhuzták a fejük-
re. A tök ki vót kormuva. Még a kezük is csupe fekets vót.

Csurgó, 1975. március 13.

Burek József, 1959.

Karácsonykor, ün epeken szoktunk regőni, de vótunk mi már versenyen is regőléssel. Vót köcsögdudánk, azon disznóhólyag, lánccs botunk, azon csörgő.

1/

Nem vagyunk mi rablók
Szent István küldöttje
Hej regő rejtem
azt is megadhatja
az a nagy Ur Isten

Aggyon az Ur Isten
ennek a gazdának
két szép tehenet
tejet, vajot eleget,
hadd süssenek rétest a
szegény regőlőknek,
Haj regő rajta,
azt is megadhatja
az a nagy Ur Isten

Aggyon az Ur Isten
ennek a gazdának
két szép ökröt
ökr mellé szekeret,
szekér mellé kereket
kerék mellé lőcsöt,
lőcs mellés vasszögget,
vasszög melé faszögget,
Haj regő rajta
azt is megadhatja
az a nagy Ur Isten

Aggyon az Ur Isten
 ennek a gazdának
 két szép kecskét
 melleje menyecskét
 ahhoz jó szerencsét
 Haj regő rajta
 azt is megadhatja
 az a nagy-Ur Isten

2/

Négyes lovas zsandár vagyok,
 Jancsi a nevem
 A bagóér élek, halok,
 mer azt szeretem.
 Mer a bagó olyan kincs,
 még a patikában sincs
 Ó bagó, jó bagó, hajnali bagó.

Azt mondják, a menyországba
 nem jó helyem lesz
 Mer a szentek pipájába
 kevés bagó lesz
 Ó Szent Péter, rajtam segiccs,
 bagópatikát is épiccs
 Ó bagó, jó bagó, hajnali bagó.

3/

Luca napkor kotyolásakor egy jókora durungot szoktunk vinnyi,
 arra rászoktunk ülni, botra meg rátámaszkodni és elkezdtünk
 énekelni. Általában ketten, hárman szoktunk menni.

Kitty-kotty gelegonya kettő
 a tüköm is kettő
 várom a pénzt, várom.

A jó Isten adja, hogy
 annyi tehenük legyen,
 mint réten a fűszál,
 mint égen a csillag.

87

Kitty-kotty gelegonya kettő
a tüköm is kettő
várom a pénzt, várom.

Vörösi Pál, 1958.

1/ Nyolcan, tizen voltunk, volt egy vezetőnk, Török Sándor,
ő először belépett, kopogott az ajtón, és elkezdte monda-
ni, hogy:

Hajnglodik már a nap,
keljenek fel az urak

Akkor a házigazda megkérdezte a háziasszont:

- Na anyuk, mit szólsz hozzá?
- Én nem bánom.

Akkor füttyentett nekünk, mi meg bementünk. Kőcsögduda vót,
meg láncosbotunk.

Nem vagyunk mi rablók,
Szent István küldöttje,
Haj regő rajta,
azt is megadhatja
az a nagy Ur Isten

Aggyon az Ur Isten
ennek a gazdának
két szép ökröt
ökr mellé szekeret,
szekér mellé lőcsöt,
lőcs mellé vasszüget, vas-
szög mellé faszöget,
haj regő rajta,
azt is megadhatja
az a nagy Ur Isten.

Aggyon az Ur Isten
ennek a gazdának
két szép tehenet,
tejet, vaját öleget,

Hadd süssenek rétest,
 a szegény regőlőknek
 Haj regő rajta,
 azt is megadhatja
 az a nagy Ur Isten

Széken ül a gazda,
 bársonynadrág rajta
 Ezer forint a zsebébe.
 Egyik fele a gazdáé,
 fele meg a regőlőké
 haj regő rajta,
 azt is megadhatja
 az a nagy Ur Isten.

2/ Köszöntő

Jöttünk mi ma este
 Jánost köszönteni
 János légy egészségbe
 köszöntlek egészségbe.

Udvarunkba van egy fa,
 piros alma van rajta
 piros almát szakítok,
 János kezébe adok.

Jancsinak az udvarán
 három angyal trombitál
 csak azt fujja mennyünk be,
 menyországot nyerjük el.

Ha elmegyünk, lakjunk benn
 az örök dicsőségben
 Éjjen, éjjen, éjjen,
 négyszáz évig éjjen
 Holta után pedig
 koronát viseljen.